

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்கள் அனைவரையும் துன்ப வாழ்விலிருந்து விடுவித்து, உங்களுக்கு உங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியைக் கொடுக்கவே தந்தை வந்துள்ளார். இந்த நேரத்தில் அனைவருமே முக்தியையும் ஜீவன்முக்தியையும் பெறுகின்றார்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நாங்கள் இப்பொழுது நாட்டும் மரக்கன்று எது, அதனை எவ்வழிமுறையில் செய்கின்றீர்கள்?

பதில்: நாங்கள் இப்பொழுது தேவ மலர்களின் மரக்கன்றுகளையே நாட்டுகின்றோம். பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். இது மனிதர்கள் தேவர்கள் ஆகுகின்ற, தேவ தர்மத்தின் மரக்கன்றாகும். இந்த மரக்கன்று ஸ்ரீமத்தின் அடிப்படையிலேயே நாட்டப்படுகின்றது. தந்தையை நினைவுசெய்வதனால், கலியுக ஆத்மாக்கள் சத்தியயுகத்தினர் ஆகுகின்றார்கள்.

பாடல்: கள்ளங்கபடமற்ற பிரபுவைப் போன்று தனித்துவமானவர் எவரும் இல்லை!

ஓம் சாந்தி. தந்தையான கடவுள் சிவன் பேசுகின்றார். இதனைத் தந்தை கூற வேண்டியதில்லை, எனினும் சிவன் மாத்திரமே கடவுள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடவுள் சிவனின் வாசகங்கள் குழந்தைகளுக்கானதாகும். அவர் பரமாத்மா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். சிவனின் அறிமுகம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மிகவும் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் சிவனே என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அவர் ஈஸ்வரன், பகவான், பிரபு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். அவருக்குப் பல்வேறு பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சிவன் அந்தர்யாமி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். உண்மையில், அவரை அந்தர்யாமி என அழைப்பது தவறாகும். ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் என்னவுள்ளது என்பதை அறிந்தவரே அந்தர்யாமி என்று அர்த்தமாகும். சிவபாபா கூறுகின்றார்: ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் என்னவுள்ளது என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் உங்கள் தந்தையாவேன். நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் சங்கமயுகத்தில் வருகின்றேன், எனது பெயர் சிவன். நீங்கள் அவரை பரமாத்மா என்று அழைக்கின்றீர்கள். நீங்களும் ஆத்மாக்களாயினும் உங்கள் சரீரங்களுக்கே பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆத்மாவின் பெயர் ஆத்மாவேயாகும். பரமாத்மா பரமதந்தைக்கும் ஒரு பெயர் தேவை. அவரின் பெயர் சிவன். அவர் அசரீரியானவர், அவருக்குச் சரீரப் பெயர் இல்லை. அவர் ஓர் ஆத்மா, அதாவது, பரமாத்மா அதாவது, கடவுள் ஆவார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: எனது பெயர் சிவனாகும். 'சிவன்' என்ற பெயர் ஆத்மாவிற்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு ஒரேயொரு பெயரே உள்ளது, அது சிவன் ஆகும். அவர் பரமன் என்பதால், அவர் பரமாத்மா சிவன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அவரை ஈஸ்வரன் அல்லது பிரபு என்று அழைப்பது அவரின் பெயரினால் அழைப்பது என்றல்ல. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் பரமாத்மா. எனினும் அவருக்கு ஒரு பெயர் இருக்க வேண்டும். நாடகத் திட்டத்திற்கு ஏற்ப, அவர் சிவன் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளார். அவர் தொலைதூர தேசத்தில் வாழும் பரமாத்மா. அவரே அதிமேலானவரும், மிகவும் அழகானவரும், தனித்துவமானவரும் ஆவார். பரமாத்மா இச்சரீரத்தினூடாகக் கூறுகின்றார்: உங்கள் தந்தை சிவனான என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! அவரை நீங்கள் தந்தையான கடவுள் என்று அழைக்கின்றீர்கள். தந்தையின் பெயர் சிவனாகும். அம்மக்கள் அவரைத் தந்தையான கடவுள் சிவன் என்று அழைப்பதில்லை. அவரின் பெயர் சிவன் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது. மக்கள் நீள்கோள வடிவ உருவத்தை வழிபட்டு, சிவனின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். நீள்கோள வடிவத்தின் (லிங்கம்) பெயர் சிவனாகும். அவர் ஞானக்கடல் என்பதால் அவரே சிவாச்சாரியரும் (ஆசிரியரான சிவன்) ஆவார். இவை சிவாச்சாரியாரின் வாசகங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அவருக்குப் பல பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், அவர்கள் பெருமளவு குழப்பத்தை உருவாக்கியுள்ளார்கள். எல்லையற்ற தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்காக உங்கள் சொந்தச் சரீரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். சிவபாபாவும் வந்து, உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தை, அதாவது, ஆலோசனையைக் கொடுக்கின்றார், ஆகவே, 'ஸ்ரீமத் கடவுளின் வாசகங்கள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. அனைவரும் சிவனின் குழந்தைகள். கிருஷ்ணரை பிரஜாபிதா (மக்களின் தந்தை) என்று அழைக்க முடியாது. பிரம்மாவை மாத்திரமே பிரஜாபிதா என்று அழைக்க முடியும். ஒருவர் சிவபாபாவும், பின்னர் பிரஜாபிதா பிரம்மாவும் உள்ளார். சிவபாபாவே படைப்பைப் படைக்கும் படைப்பவர். நீங்கள் அவரிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். அவர் மாத்திரமே வந்து, உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அவர் ஞானக்கடல், அவரிடமிருந்து நீங்கள் பெறும் ஆஸ்தி சுவர்க்கம் ஆகும். தந்தை மாத்திரமே அனைவருக்கும் ஜீவன்முக்தியை அருள்கின்றார். 'ஜீவன்முக்தி' என்ற வார்த்தை அனைவருக்கும் பொருத்தமாகும். அவர் அனைவரையும் துன்ப வாழ்விலிருந்து விடுவிக்கின்றார். அதன்பின்னர் நீங்களே முதலில் ஜீவன்முக்தி வாழ்க்கைக்குள் பிரவேசிக்கின்றீர்கள் என்று விளங்கப்படுத்துகின்றார். இது உங்கள் பாகங்களில் உள்ளது. கிறிஸ்து போன்றோர் ஐரோப்பாவிற்குச் சென்றார்கள். நீங்கள் இங்கு பாரதத்திற்கு வருகின்றீர்கள். பாரதத்தில் மாத்திரமே இறைவர், இறைவிகளின் இராச்சியம் உள்ளது. அவர்கள் தங்களை இறைவி ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி என்றும், இறைவர் ஸ்ரீநாராயணன் என்றும் அழைக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்களை நீங்கள் இறைவர், இறைவி என்று அழைக்கக்கூடாது. அது இப்பொழுது மறைந்து விட்ட, ஆதிசனாதன தேவதேவியரின் தர்மமாகும். தேவர்களின் விக்கிரகங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவர்களுக்குச் சத்தியயுக ஆஸ்தியைக் கொடுத்தது யார் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. உலக வரலாறு பாரதத்திலிருந்த தேவர்களுடன் ஆரம்பமாகுகின்றது என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலில் வருகின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: அவர்கள் தங்கள் வெகுமதியை அடைந்தார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாகத் தங்கள் முன்னைய பிறவியில் அத்தகைய

முயற்சியைச் செய்திருக்க வேண்டும். உலகம் தொடர்ந்தும் உள்ளது. தந்தை பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கு வருகின்றார் என்று விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நேரத்தில், தந்தை வந்து, பிராமணர்களாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். முன்னர் நீங்கள் சூத்திரர்களாக இருந்தீர்கள், இப்பொழுது பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்களான பிராமணர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். அவர் பாபாவும், இவர் தாதாவும் ஆவர். நீங்கள் பிரம்மாவின் வம்சத்திற்கு உரியவர்கள் ஆகும்வரை, ஆத்மாக்களான உங்களால் பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. பிரம்மாவும் ஆதாம் என்று அழைக்கப்பட்டார். பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும், அதாவது, ஆதாமும் ஏவாளுமே அனைவரதும் தாயும் தந்தையும் ஆவார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா முழு மனிதக் குலத்தினதும் மூதாதை என அழைக்கப்படுகின்றார். பிராமண தர்மமும், அதிலிருந்து பின்னர் தேவ தர்மமும் தோன்றுகின்றன, அதன்பின்னர் தேவதர்மத்திலிருந்து இரண்டாம், மூன்றாம் தர்மங்கள் தோன்றுகின்றன. சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுமாறு குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'ஈஸ்வரனை அல்லது பரமாத்மாவை நினைவுசெய்யுங்கள்' என்று கூறப்படக்கூடாது. இல்லை. அவர் தந்தை ஆவார். ஓர் ஆத்மா ஒரு புள்ளி என்றும், பரமாத்மாவும் ஒரு புள்ளியே என்றும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்புள்ளியின் பெயர் ஆத்மாவும், அப் புள்ளியின் பெயர் பரமாத்மா சிவனும் ஆகும். சிவாலயங்கள் மிகவும் பிரபல்யமானவை. நீங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாங்கள் எங்கள் சரீரங்களை நீக்கி, பல்வேறு பாகங்களை நடிப்பதற்காக வேறோன்றைப் பெறுகின்றோம். சிவபாபாவும் ஒரு பாகத்தை நடிக்க வேண்டும். மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ கடவுளே, வந்து எங்களை விடுவியுங்கள்! எங்களைத் தூய்மையற்றவர்களில் இருந்து தூய்மையானவர்கள் ஆக்குங்கள்! சிவபாபாவால் மாத்திரம் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையானவர்கள் ஆக்க முடியும் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. அவர் ஞானக்கடலும், அன்புக்கடலும் ஆவார். இந்த உலகச்சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கின்றது என்ற ஞானத்தை அவர் இங்கமர்ந்திருந்து உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். இரு பிரதான படங்கள் உள்ளன: விருட்சமும் சக்கரமும். சக்கரத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள கடிசாரத்தின் முள், இப்பொழுது எவ்வளவு காலம் எஞ்சியுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றது. கலியுகத்தில் பல மனிதர்கள் உள்ளனர். சத்தியயுகத்தில் வெகுசிலரே இருப்பார்கள், பின்னர் அவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். நீங்கள் இந்த ஞானம் முழுவதையும் உங்கள் புத்தியில் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இதனாலேயே நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். சங்கும் உங்களுக்கானதே. இது ஞானத்தை வார்த்தைகளினால் விபரிப்பதைக் குறிக்கின்றது. நீங்கள் ஞானம் என்ற சங்கை ஊதுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: ஓ ஆத்மாக்களே, உங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள்! சற்குரு ஒரு முகவரின் ரூபத்தினூடாகக் கண்டு கொள்ளப்பட்டார் என்று நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது. தந்தை இவருக்குள் அமர்ந்தே உங்களைத் தனக்கு நிச்சயம் செய்கின்றார். அத்துடன் அவர் உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றார். நீங்களும் முகவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இவரும் கூறுகின்றார்: சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள்! சிவபாபா பிரம்மாவினூடாகக் கூறுகின்றார்: உங்கள் தந்தையான என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். நீங்களும் கூறுகின்றீர்கள்: சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். அல்பாவை நினைவு செய்வதனால் நீங்கள் இராச்சியத்தைப் பெறுவீர்கள். அதன்பின்னர் ஆத்மா 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தினூடாகச் செல்ல வேண்டும். நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரத்தையும், எவ்வாறு 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றீர்கள் என்பதையும் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். ஜெகதாம்பாள் உலகத்தாய் ஆவார். ஆகையால், நிச்சயமாக உலகத் தந்தையும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் கணவனும் மனைவியும் என்றல்ல. சரஸ்வதி பிரம்மாவின் புத்திரியாவார். அனைவருமே பிரம்மாவின் குழந்தைகள். அவர் பிரம்மாவின் மனைவி அல்ல. சரஸ்வதி பிரம்மாவின் புத்திரி என்றே நினைவுகூரப்பட்டுள்ளார். அவர் ஜெகதாம்பாள் (உலகத்தாய்) என்று அழைக்கப்படுகின்றார், பிரம்மா ஜெகத்பிதா (உலகத்தந்தை) என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அனைவரையும் பராமரிப்பதற்காக சரஸ்வதி பிரதானமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவருடைய பாகம் அத்தகையதாகும். இந்த பிரம்மாவினூடாக சிவபாபா இப்பொழுது உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்பது உங்களுக்கு தெரியும். 'நீங்களே தாயும் தந்தையும் ஆவீர்கள், நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள் ஆவோம்'. இப்புக்ழ் அவரையிட்டே பாடப்படுகின்றது. அவரே தந்தையாவார், ஆயினும் ஒரு தாய் இல்லை. சிவன் பாபா ஆவார். ஆகையால், தந்தை இவருக்குள் பிரவேசித்து இவரின் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். எவ்வாறாயினும், அவர் ஓர் ஆண் என்பதால், கலசம் தாய்மார்களாகிய உங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கடல் கடையப்பட்டதாகவும், அதிலிருந்து ஒரு கலசம் தோன்றியதாகவும், பின்னர் அது இலக்ஷ்மிபிடம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அவர்கள் சித்தரித்துள்ளார்கள். அது பிழையாகும். கலசம் தாய்மாரின் தலை மீது இடப்பட்டது. ஜெதாம்பாள் ஞானதேவி ஆவார். சிவபாபா பிரம்மாவினூடாக உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். கடவுள் ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் நீங்களும் ஞானத்தின் இறைவர், இறைவிகள் ஆகுகின்றீர்கள். பின்னர் நீங்கள் இளவரசர்கள், இளவரசிகள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் இராஜரிஷிகள் என உங்களைக் கூறிக் கொள்கின்றீர்கள். தூய்மைக்காகவே ரிஷி என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்களே உண்மையான இராஜரிஷிகள். அவர்கள் ஹத்தயோகிகள். நீங்கள் இராச்சியத்தைக் கோருவதற்காக விகாரங்களைத் துறக்கின்றீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். இதுவே சந்திப்பாகும். நீங்கள் ஞானத்தில் நிராடுவதுடன், யோகமும் கற்கின்றீர்கள். இவ் உலகச் சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கின்றது என்பதைப் பற்றிய ஞானமே உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. தந்தை ஞானம் நிறைந்தவர். நீங்கள் மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர்கள். அந்த இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாகச் சித்தியெய்துகின்றீர்கள். இராமர் ஏன் அம்பும் வில்லுடனும் காட்டப்பட்டுள்ளார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. இந்த ஞானத்தை விளங்கப்படுத்துவதற்கே அவ்வாறு காட்டப்பட வேண்டும். இல்லாதுவிடின், வில்லும் அம்பும் வன்முறையின் அடையாளங்கள் என

மக்கள் நினைத்துவிடுவார்கள். அவர்கள் தேவிகளையும் வன்முறையின் அம்புடனும் ஆயுதங்களுடனும் சித்தரித்துள்ளார்கள். இந்நேரத்தில், சத்திரியர்கள் அனைவரும் யுத்தகளத்தில் உள்ளார்கள் என்றும், ஆனால் உங்கள் யுத்தம் மாயையுடன் உள்ளது என்றும் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் முற்றாக நினைவில் நிலைத்திருக்காததால், உங்களால் இராவணனான மாயையை வெற்றிகொள்ள முடியாதுள்ளது; உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியையும் உங்களால் அடைய முடியாதுள்ளது. இதுவே உங்கள் யுத்தகளமாகும். யுத்தகளத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பவருக்கு அவர்கள் 'யுதிஷ்திரன்' என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் அத்தகைய பெயர்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அவர்கள் யுதிஷ்திரனையும் திரிதராஷ்டிரனையும் சித்தரித்துள்ளார்கள். ஒருவர் பாண்டவர்கள் பக்கத்திலும், மற்றவர் கௌரவர்கள் பக்கத்திலும் உள்ளனர். அவர்கள் அத்தகைய கதைகள் அனைத்தையும் உருவாக்கியுள்ளார்கள். உண்மையில் அத்தகைய பெயர்கள் இருக்கவில்லை. உங்களுடைய இக்கல்வி மிகவும் இலகுவானது! நீங்கள் அதிகளவு கற்பதற்கு ஏற்ப, மிகவும் உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருகின்றீர்கள். நீங்கள் அதிகளவு கற்று அதிகளவு போகம் செய்தால், அந்தளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருகின்றீர்கள். நீங்கள் இதில் அதிகளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒருவர் ஒரு பரீட்சையில் சித்தியெய்தத் தவறும்பொழுது, அதற்காகச் செலவழித்த பணம் முழுவதும் வீணாகுகின்றது. இங்கும், நீங்கள் நன்றாகக் கவனம் செலுத்தி, நன்றாகக் கற்க வேண்டும். நீங்கள் இறை மாணவர்கள். உங்களிடம் பெரிய பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்க வேண்டும்: பிரம்ம குமாரிகளின் இறை பல்கலைக்கழகம். நீங்கள் முழுப் பிரபஞ்சத்தினதும், அதாவது ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றீர்கள். ஆகையாலேயே நீங்கள் எழுதலாம்: இறைதந்தையின் பல்கலைக்கழகம். நீங்கள் எந்தளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருகின்றீர்கள் என்பதைத் தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். இது மிகவும் முக்கியமான கல்வியாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிகவும் சாதாரியமாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். 'இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகம்' என்ற வார்த்தைகளை நாங்கள் எழுதுகின்றோம், ஏனெனில் நாங்கள் உலக வரலாறும் புவியியலும் எவ்வாறு மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது என்பதையும், உலகச் சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கின்றது என்பதையும் விளங்கப்படுத்துகின்றோம். இதன் மூலம் இது உண்மையில் ஓர் இறை பல்கலைக்கழகம் என்பதை அம் மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். முழுப் பிரபஞ்சத்தினதும், அதாவது, முழு உலகினதும் ஞானம் இங்கே கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் பாரதம் என்னவாக இருந்தது? நீங்கள் எவ்வாறு அதிபதிகளாக இருந்தீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் தூய்மையான புத்தி தேவையாகும். உங்கள் புத்தி இப்பொழுது ஞானத்தைப் பெறுகின்றது. பெண் சிங்கத்தின் பாலை வைப்பதற்கு ஒரு தங்கப்பாத்திரம் தேவையாகும். இங்கும் சத்தியயுக புத்தி தேவையாகும். தந்தையை நினைவுசெய்வதனால் உங்கள் புத்தி சத்தியயுகப் புத்தியாகுகின்றது. அவரை நினைவுசெய்யாத பொழுது, அவை கலியுக புத்தியாகவே உள்ளது. நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தந்தையை மறக்கின்றீர்கள். இம் முயற்சிக்குக் காலம் தேவையாகும். பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னைய கல்பத்தில் செய்ததைப் போன்று மிகச்சரியாகத் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். மரக்கன்று தொடர்ந்தும் நாட்டப்படும். மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றுவதற்காக நீங்கள் முன்னைய கல்பத்தில் செய்ததைப் போன்றே, மிகச்சரியாக, மரக்கன்றை நாட்டுகின்றீர்கள். இது தேவ தர்மத்தின் மரக்கன்றாகும். அம்மக்கள் காடுகளை விரிவாக்குவதற்குப் பாரிய மரங்களின் மரக்கன்றுகளையே நாட்டுகின்றார்கள். இல்லாவிடின், அவர்களுக்கு மரங்கள் கிடைக்காததுடன் மிருகங்களும் எங்கும் வாழ முடியாதிருக்கும். இங்கும், நீங்கள் தேவ தர்மத்தின் மரக்கன்றையே நாட்டுகின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி, தேவ மலர்களின் மரக்கன்றுகளை நாட்டுகின்றீர்கள். நாங்கள் விழாக்கள் போன்றவற்றை நடாத்துவதில்லை. இவ்விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. அதிமேலானதோர் அந்தஸ்தைக் கோருவதற்குக் கல்வியில் முழுக் கவனம் செலுத்துங்கள். இந்த யுத்தகளத்தில் மாயையை வெற்றிகொண்டு, உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடையுங்கள். தோற்கடிக்கப்படாதீர்கள்.
2. உங்கள் புத்தியைச் சத்தியயுகத்திற்குரியதாகவும், தூய்மையாகவும் ஆக்குவதற்குத் தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். தேவ மலர்களின் மரக்கன்றுகளை நாட்டி, சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபியுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் அசரீரி ஸ்திதியைப் பயிற்சி செய்வதனாலும், ஆணவமற்றவர் ஆகுவதாலும் "நான்" எனும் உணர்வை முடித்து விடுவீர்களாக. தற்சமயம், "நான்" என்பதே அதிகுட்சமானதும், அழகானதுமான இழை ஆகும். "நான்" எனும் இவ் வார்த்தை உங்களைச் சரீர உணர்விற்கு அப்பால் எடுத்துச் செல்வதுடன், உங்களைச் சரீர உணர்விற்குள்ளும் அழைத்து வருகின்றது. நீங்கள் "நான்" எனும் உணர்வைத் தவறான வழியில் கொண்டிருக்கும் பொழுது, தந்தையிடம் அன்பாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் ஏதாவதோர் ஆத்மாவையும், அத்துடன் பெயர், ரூபம், கௌரவத்தையும் நேசிப்பவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அந்தப் பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள் ஆகுவதற்கு, சதா அசரீரி ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருந்து, பின்னர் சரீரத்துக்குள் வாருங்கள். இப் பயிற்சியை உங்கள் இயல்பான சபாவமாக்குங்கள், நீங்கள் ஆணவமற்றவராக ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: எவரைப் பற்றியேனும் நல்ல அல்லது தீய எதையேனும் கேட்கும்பொழுது, உங்கள் எண்ணங்களில் விருப்பமின்மைக்குரிய உணர்வு எதனையும் கொண்டிருப்பது என்றால், மற்றவர்களின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதாகும். ***ஓம் சாந்தி***